8e JAARGe. № 119.

OOSTPOST

SOERABAYASCHE COURANT

Prijs der Inteekening.

Voor Soerabaya ℔ jaar ƒ 24.– ℔ halfjr. ƒ 12.– ℔ maand ƒ 2.–
„ Java. „ do. „ 30.– „ do. „ 15.–
„ Buitenbezn. „ do. „ 36.– „ do. „ 18.–
„ Europa „ do. „ 50.–
De *OOSTPOST* verschijnt dagelijks met uitzondering van den Zondag.

VRIJDAG 18 MEI 1860.

Prijs der Advertentiën.

De prijs der ADVERTENTIËN is ƒ 1.— voor elke TIEN WOORDEN; behalve het zegel.
Advertentiën met groote letter betalen dubbeld.
Iedere herhaling na de twee eerste plaatsingen wordt betaald met de helft van het bedrag der advertentie.
Voor doorloopende annonces kunnen schikkingen worden getroffen.

ADVERTENTIEN.

VERTREK DER LANDMAIL

GEDURENDE 1860.

in de maand	Mei	op den 19.
„ „ „	Junij	„ „ 2 en 18.
„ „ „	Julij	„ „ 4 „ 19.
„ „ „	August.	„ „ 2 „ 18.
„ „ „	Sept.	„ „ 2 „ 19.
„ „ „	October	„ „ 3 „ 19.
„ „ „	November	„ „ 2 „ 18.
„ „ „	December	„ „ 3 „ 19.

(*Voor het land.*) Ingevolge bekomen magtiging zal door den Luitenant Kolonel Onder directeur der Genie in de 3e Militaire afdeeling, overeenkomstig de voorschriften vervat bij Staatsblad van 1829 No. 67, op Dingsdag den 29 Mei aanstaande des morgens te 9 ure, ten zijnen bureele eene openbare uitbesteding worden gehouden voor de levering van bij het Genie Departement benoodigde brandbluschgereedschappen.

De voorwaarden voor deze levering benevens de modellen, zijn, van af heden, ter inzage en bezigtiging van gegadigden op genoemd bureau, waar tevens de noodige inlichtingen kunnen verkregen worden.

Soerabaya, 25 *April* 1860.
De luitenant kolonel voornoemd,
(597) J. R. STEINMETS.

(*Voor de policie.*) Naar aanleiding van het gouvernements besluit van 12 April 1837 No. 2, der gemeente bekend gemaakt bij publicatie van den toenmaligen waarnemend Resident van Soerabaya, dd. 20 Januarij 1838, heeft de ondergeteekende de eer, de ingezetenen van de stad en voorsteden van Soerabaya te verzoeken, om de hekken, pilaren, muren en paggers hunner erven en bijgebouwen, die langs de wegen geplaatst of van daar zigtbaar zijn, binnen den tijd van dertig dagen van af heden gerekend, behoorlijk te doen witten en herstellen, het schilderen, daar waar het noodig is, er onder begrepen, en dezelven steeds in eenen netten en zindelijken staat te doen onderhouden, sub poena eener geldboete van ƒ 10 tot ƒ 50 naar gelang der omstandigheden.

Voorts wordt der gemeente indachtig gemaakt aan het bepaalde bij art. 20 van het politie reglement (staatsblad 1829 No. 8) luidende:

„Ieder ingezeten is gehouden, tweemaal daags den weg vóór, op zijde en achter zijn huis of erf, voor zoo ver daar een publieken weg langs gaat, te doen begieten, op eene boete, voor de eerste maal van een gulden, en daarna van drie gulden, telkens dat zulks verzuimd is; zullende ingeval van volstrekte verwaarloozing van deze bepaling, het door de policie, op rekening van den bewoner, aanbesteed worden.

Soerabaya, 30 *April* 1860.
De Assistent-Resident voor de politie,
(600) E. DIBBETS.

Ten vervolge zijner advertentie van den 30 April jl. maakt de ondergeteekende bekend, dat bij staatsblad 1829. No. 3 is bepaald:

„dat de wegen door de bewoners of eigenaren aan beide zijden, ieder voor de helft, zal moeten worden begoten, en dat dáár, waar geene overbuuren zijn, de weg geheel zal moeten worden begoten door de zorg der bewoners aan de andere zijde," en.

„dat de begieting zal geschieden twee malen 's daags, des morgens vóór 8 en des namiddags vóór 4 ure.

SOERABAYA, *De Assistent Resident voor de policie.*
3 Mei 1860. (641) E. DIBBETS.

(*Voor het land.*) Op Zaturdag den 16den Junij 1860. des voormiddags ten negen ure zal door den ondergeteekende, ten zijnen kantoor te Soerabaya, onder nadere goedkeuring van het Gouvernement, publieke uitbesteding worden gehouden van de leverantie van VIER HONDERD STUKS DJATIE HOUTEN KRUIWAGENS, van het op Java gebruikelijke klein model, volgens de voorwaarden, liggende ten gemelden kantore ter inzage van belanghebbenden, terwijl het model aldaar ter bezigtiging voorhanden is.

SOERABAYA, *den 14den Mei* 1860.
De Wd. Hoofd Ingenieur chef der 4e waterstaats afdeeling.
(693) (*getd*) BEIJERINCK.

VENDU DEPARTEMENT.

VERKOOPING.

Op Zaturdag den 19den Mei 1860.
Voor het Militair Kleeding magazijn alhier van eenige voor de dienst ongeschikte goederen. (650)

Op Maandag den 21sten Mei 1860.
Voor het sterfhuis van den Gepens. Kapt. *van Dalm* te Krambangan van meubelaire goederen.

Op Dingsdag den 22sten Mei 1860.
In de voormalige toko van de heeren *Mossembekker & Co* op aanvraag van de heeren *Mac Lennan & Co* van diverse goederen.

Op Woensdag den 23sten Mei 1860.
Bij den heer *Cramer* aan de Kaliemaas naast de waterfabriek, van hout en ijzerwerken.

Op Donderdag den 24sten Mei 1860.
Bij den pachter der pandjeshuizen *Tan Tongliep* in de Chin. kamp van onuitgeloste pandgoederen.

Op Vrijdag den 25sten Mei 1860.
Bij den heer *R. M. Pereira* te Simpang van meubelaire goederen, wagenpaarden enz. (692)

GEBOORTEN.

Heden bevallen van eene *DOCHTER* C. W. GRASWINCKEL *Fransz.*
SOERABAYA,
17 *Mei* 1860. (699)

VENDUTIE *op aanstaande Dingsdag 22 Mei* BIJ **MOSSEMBEKKER & CO** in liq. aan de groote rivier DOOR **A. H. DEELEMAN** VAN **DIVERSE GOEDEREN.** (696)

VENDUTIE.

Op Woensdag den 23sten Mei a. s.
achter de Pakhuizen, vroeger van den Arabier PANGERANG SAID ALIE te *Kaliemaas.*

Van IJZEREN-BOUTEN, KETTINGEN, ANKER, KNIEËN, KOMBUIS, HOUTEN KNIEËN, DEKBALKEN van EIKEN-HOUT, PLANKEN, MASTEN, alsmede twee nieuwe PRAAUWEN TJOMPRENG elk van zes koijangs.

(694) H. J. CRAMER.

ADA LELANG

Tangal 23 *Mei harie Rebo.*

Die moenka, die belakang goedangnja toean pangerang SAID ALIE die *Kaliemaas,* joeal BESIE BOUT, RANTE BALOK, darie bangsa kaijoe kerras, PAPAN en lagie doea PRAAUW TJOMPRENG baroe anem koijang njang satoe.

(695) H. J. CRAMER.

VAN GELIJKE BEWEGINGEN ALS GIJ.

(*Vervolg.*)

„De hoop?" antwoordde WILLEM, „en zou dan naar uwe meening de prozaische, helderlichte dag bij den somberen, maar, o! zoo dichterlijken nacht vergeleken kunnen worden? Is het leven de hoop op het licht waardig, is niet de schoonste roeping een dweeper, een droomer te zijn? Gij, mijn vriend! die met zelfbehagen aan het strand uwer fantastische zee u hebt nedergezet en geene grooter zaligheid kendet dan op te zien naar de sterren en ze te tellen die gij niet tellen kunt, zoudt gij wanen dat het praktische leven, met zijne vriendschap maar o! zoo wispelturig, zijn genot maar dat nooit volkomen kan zijn, zoudt gij wanen dat dat leven waardig is er uwe droomen voor vaarwel te zeggen? Is de gulle, vrolijke lach van uw vader voor u zoo zoet als de traan in uw oog omdat hij niet gelooven wilde dat gij sterven zoudt; is de dankbaarheid uwer moeder als zij God dankt voor uw behoud, zoo schoon in uwe oogen als toen zij met u weende aan den oever van die tragische zee van welke uwe ziel zich niet kan losscheuren? En uwe zuster?..... maar genoeg „(waarom vulde hij dien volzin niet aan?)" zijn die boomen, hoe groen ook, die vogels, die bloemen, die lucht, die zonneschijn. .. zijn ze te vergelijken bij de stilte van dien nacht aan den oever der zee, waarin geen geluid, geene zucht wordt gehoord en de sterren flonkeren, eeuwig flonkeren?".....

„Gij hebt gelijk", viel ADOLF hem in de rede, die beschaamd de oogen nedersloeg, „ik behoorde God te danken voor het leven, ik ben een droomer, een dwaas. Die boomen, die heldere lucht, die geur..... mijn God! gij hebt dat alles gemaakt met wijsheid en liefde..... ik ben ondankbaar.".... Dikwijls had WILLEM dergelijke gesprekken met ADOLF en langzamerhand gelukte het hem dezen geheel en al met het leven te verzoenen. Zijne taal drong diep in het jeugdig gemoed van den herstellenden door, want jonge harten verstaan elkander. Hier was de jeugdige herder en leeraar op zijne plaats; hier kon hij spreken gelijk hij dacht en in den eigendommelijken vorm zijner jaren en opvoeding. ADOLF begreep hem en WILLEM begreep zijn patient.

Evenwel vermeed hij die gesprekken zoo dikwijls mevrouw VAN DER VALCK er bij tegenwoordig was, omdat zij den toon niet begreep en aan zijne woorden eene verkeerde uitlegging gaf.

Zij had zich gelijk wij weten, dweepzuchtig vastgehecht aan het denkbeeld haren zoon te zullen verliezen, zij zag met bekommering dat de hoop in zijn hart herleven zou welligt, zij hoorde ongaarne den doctor van herstelling spreken..... „Onnatuurlijk" zegt gij, „onnatuurlijk bij eene moeder. Zou zij den dood van haar kind begeeren?".....

„Maar al te natuurlijk", zeggen wij. De fantasie eener vrouw laat hare beelden niet spoedig los. Er is in het lijden oneindig meer aantrekkelijks voor eene reine ziel dan in de vreugde, niet zoo ligt verzoent de vrouw zich met het leven, wanneer zij zich eenmaal heeft losgerukt..... en zwaarder wordt nog die taak, wanneer de scheiding heeft plaats gehad met aanwending van al de krachten harer vrouwelijke, buigzame natuur.

WILLEM begreep teregt dat hij eene ligte taak zou hebben bij de baronesse, wanneer hij ADOLF nieuwen levenlust had ingeboezemd en aan dezen die taak veilig kon overlaten. Eene moeder zal het leven liefhebben wanneer haar kind het bemint, maar het wordt haar een last zoodra die liefde ophoudt. En daarbij is er in de zelfverloochening, zelfvernietiging zouden wij zeggen willen, in de verachting, de afwijzing van hoop en genot, vooral voor het vrouwelijk gemoed, veel aantrekkelijks.

WILLEM zorgde voorloopig zooveel hij vermogt dat mevrouw VAN DER VALCK bewaard bleef voor godsdienstige dweeperij.

Hij had hierin zonder het te weten eene trouwe hulp aan AGATHE. Zij was zoo kinderlijk dankbaar nu de toekomst weer helderheid vertoonde, zij wist de onkiesche, pogchende zegekreten van haren vader zoo goed te wijzigen, zij sprak met hare moeder zoo opgetogen over ADOLFS herstel, en wat men doen zou om die herstelling waardig te vieren, en wat zij doen zou om ook de armen aan dat feest te doen deelnemen. Zij kon zoo vertrouwelijk hare armen haar om den hals slaan, en haar danken voor de zorg voor den kranke aan welke zij naast God zijn herstel toeschreef, dat mevrouw VAN DER VALCK menigmaal toegaf aan haren drang en van geheele herstelling begon te droomen.

En toen nu op een heerlijk schoonen Augustusdag ADOLF aan de eene zijde door WILLEM en aan den anderen kant door AGATHE gesteund, een kwartier door den tuin wandelde, en de baron alle dienstboden bijëen riep en hemel en aarde tot getuigen maakte dat hij gelijk had ge-

VENDUTIE WEGENS VERTREK.

Op Vrijdag den 25sten Mei a. s.

Ten huize van den WelEd. Heer

R. M. PEREIRA

te Simpang

DOOR

D. D. VAN BOECKHOLTZ,

van eenen netten inboedel, bestaande uit:

Een ameublement van **2 banken** en **18 stoelen** van **ebbenhout**, en bekleed met **rood damast, ebbenhouten voltaires, consoles, speeltafels**, en **ovale tafels.**

2 Banken en **12 mahonijhouten stoelen** met **lila fluweel bekleed.**

Mahonijhouten tafels, met **wit marmeren bladen.**

Do. Kanapé tafels.

Do. Ovale tafels, speeltafels en **knapen.**

Een groot kabinet orgel, spelende differente ouvertures.

Mahonijhouten, boeken-kasten.

Een welluidende piano VAN DE RUITER.

Id. Id. Id. „ SASSENHOFF,

Id. Id. Id. „ BERDEN & Co.

Id. melodium en **accordeon.**

Id. mahonijhouten etenstafel, en **kleerkasten.**

Een mahonijhouten sécretaire, toiletspiegel, waschtafel, psijché, enz.

Karpetten en **alcatieven.**

Fraaije spiegels, schilderijen en **pendules.**

Eene mécanique pendule.

Japansch lakwerk.

IJzeren wip- en **leuning stoelen.**

Engelsche hang en **tafellampen.**

Porceleinen tafel en **thee-servie zen.**

Glas- en **pleetwerk.**

IJzeren ledikanten, enz. enz.

VERDERS:

Een mijlord met **2 banken.**

Een id. „ **1 bank.**

Twee palankijns.

Een Amerikaansche wagen.

Een handchais.

Een collectie bloemen in potten, en hetgeen verder te voorschijn zal worden gebragt. (688)

VENDUTIE WEGENS VERTREK.

Op Dingsdag den 29sten en Woensdag den 30sten Mei a. s.

In het Residentie Huis te Simpang

DOOR

D. D. VAN BOECKHOLTZ.

Van eenen volledigen *Inboedel*, waaronder ook ZILVERWERK, RIJTUIGEN, PAARDEN en KOEBEESTEN.

Alles daags te voren te bezigtigen. (638)

PUBLIEKE VERKOOP VAN EEN SCHIP.

Op den 4den Junij e. k.

Zal te Batavia voor het commissie huis van den Heer J. SPEET publiek verkocht worden het Nederlandsche barkschip

WATERLOO,

gevoerd door D. DUINKER, groot 414 gemeten lasten met deszelfs STAAND en LOOPEND TUIG inventaris enz. zooals hetzelve is liggende ter reede van Batavia.

Nadere informatiën zijn te bekomen te Batavia, Samarang en hier bij

(676) B. KOPERSMIT & CO.

Op een nader te bepalen dag zullen publiek worden verkocht:

VIER PERCEELEN ledig liggende grond, respectivelijk groot 628—556—208 en 254 vierkante Rhijnlandsche roeden, gelegen te *Mergo IJoso*, aan den weg van *Embong Malang* te Soerabaya, toebehoorende aan **SAID ALI BIN PANGERANG HASSAN ALHABASSIJ**, te zamen uitmakende het perceel begrensd door het gebouw van de **CLUB**, den weg van *Embong Malang* en het huis van den Heer **A. C. GUNSCH.** (671)

VERTREK VAN STOOMSCHEPEN.

VERTREKDAGEN

van het stoomschip

CENARANG,

Van **Batavia 15** en **29** *April.*

23 „ **27** *Mei.*

„ **Samarang** naar **Soerabaya 18** *April.*

2, 23 en **30** *Mei.*

„ **Soerabaya 22** *April.*

6 en **20** *Mei.*

„ **Samarang** naar **Batavia 24** *April.*

8 en **22** *Mei.*

Nadere informatien bij

(527) **ADAM & CO.**

VERTREK VAN SCHEPEN.

VRACHT EN

PASSAGE NAAR MACASSER.

Worden aangeboden per het Nederlandsch schip **JACOB.** Gezagvoerder BORGER, om binnen kort van hier te vertrekken.—

Nadere Informatien te bekomen bij den gezagvoerder in het Marine-Hotel en bij

De Agenten,

(686) MATHIEU EBBS RUIJS & CO.

LEES HIER

In eene alhier gevestigde, bloeijende zaak wordt een medewerkend of commanditair deelgenoot gevraagd die als kapitaal de halve waarde van den inventaris kan aanbrengen.

Adres onder La. BZ. bij de uitgevers van den *Oostpost* met eigenhandig geschrevene brieven, zullende op brieven door tweeden geschreven geen acht worden geslagen. (698.)

W. J. LEIJDS, 2e onderwijzer aan de 2e school, geëxamineerd voor den tweeden rang, het Fransch, Engelsch en Hoogduitsch, biedt zich aan tot het geven van privaat-lessen. (700)

Een jong mensch, Nederlander van geboorte, bekend met de oude en nieuwe talen, zag zich gaarne als huisonderwijzer geplaatst.

Brieven Bureau dezer Courant onder de initialen F. S. (672)

TE HUUR

EEN HUIS in de Rozendoornlaan.

Te bevragen bij

(690) **J. DE ZOETE.**

TE HUUR

EEN HUIS, thans bewoond door, en te bevragen bij, de weduwe VAN DALM. (687)

GELDEN.

In leen te bekomen tegen solide borgtogt.

(697) KARTHAUS & MELCHERS qq.

BATAVIASCHE SCHOUWBURG LOTERIJ.

Nog slechts eenige Loten zijn te verkrijgen bij

(689) SCHIMMELPENNINCK & CO.

TE KOOP

Eene BENDIJ KATTEE met een hardloopend BIMANEESCH PAARD en TUIG.

(691) KESSLER & CO.

TE KOOP

EEN SPAN WAGENPAARDEN,

met **TUIG** en **WAGEN.**

Bevraagbaar onder Lett. **H.** bij de uitgevers van de *Oostpost.* (680)

TE KOOP

VIER CENTRIFUGES

met

STOOMVERMOGEN.

(14) B. J. VAN ECK & CO

MACASSAARSCHE ROODE VISCHJES.

BIJ

L. W. VAN DER ZWAAN.

(701) *Heeren straat.*

MACHINERIE.

Twee buitengewoon krachtige SUIKERMOLENS met waterwiel-as en gearing compleet, met Cylinders van 54 duim lengte, bij 30 duim diameter en Cylinder-assen van 11 duim diameter. Deze molens zijn de krachtigste welke op Java worden aangebragt, gelijk die welke reeds te *Pandaän, Watoe-toelies* en *Kandang Djattie* staan en zijn in staat om in 24 uren 120,000 tot 150,000 kannen Sap te produceren.

Vier **STOOM SUIKERMOLENS** met Stoomtoestellen-, ketels- en toebehooren compleet; de molencylinders 30 duim lang bij 18 duim diameter, Stoomketel 12 voeten lang bij 4½ voet diameter met vlampijpen, de Cijlinder van het toestel 10½ duim diameter met 24 duim slag. Deze molens kunnen in 14 uren 70,000 tot 80,000 kannen sap produceren met slechts eene geringe hoeveelheid brandstof.

Acht **CYLINDERS** van 48 × 24 duim dimensie voor suikermolens compleet met as en rondselen.

Eene hoeveelheid **SUIKERPANNEN.**

Alle bovengenoemde machineriën zijn nu reeds op weg herwaarts van Engeland, en worden te koop aangeboden door de ondergeteekenden, wie tevens bereid zijn alle soorten van machinerien te leveren welke voor Suikerfabricken benoodigd zijn.

De teekeningen dezer machinerien zijn bij ons te bezigtigen.

Mc MILLAN MARTEN & CO.

(407) *Agenten voor den Heer* **R. W. THOMSON.**

had en ADOLF in 't najaar met hem op de jagt zou gaan, en de barones met tranen in de oogen hen vergezelde en ook MARIE en mevrouw VERHAGEN daar waren, toen dacht WILLEM aan zijne droomen in den pastorietuin en was het hem alsof ADOLF de band was welke hem en AGATHE aan elkaar verbond, en hij drukte den zwakken broeder vaster aan zich als konde hij daardoor den last voor AGATHE verligten.

Des middags was ADOLF, vermoeid door de ongewone beweging, in eene vaste sluimering verzonken, toen de familie uit de pastorie na gegeten te hebben, op dringend verzoek der barones en op luidruchtig aanhouden van den baron, die geene woorden kon vinden om zijne blijdschap uit te drukken, in het tuinhuis aan het eind van 't bosch kwam thee drinken.

Lang sprak men daar over den zieke en de hoop die nu allen vervulde. Ook de barones gaf zich geheel en al aan dien indruk over en WILLEM was innig verheugd over hare gemoedsstemming.

Hij toch behoorde niet tot hen die zoo niet de geheele, dan toch de voornaamste taak van den Evangeliedienaar hierin zoeken dat zij hunne gemeenteleden voorbereiden op de eeuwigheid. Het had hem reeds meermaal geërgerd dat deze beschouwing van zijnen arbeid zoo algemeen heerschte, wanneer men hem aan een sterfbed riep en reeds bij zijne komst in de woning, onwillekeurig de handen vouwde voor het laatste gebed. Als men sterven moet, roept men den predikant; als men hersteld is, schijnen weinigen hem noodig te hebben. Hij zal welligt worden uitgenoodigd om openlijk God te danken *voor* eenen herstelden broeder of zuster der gemeente, maar weinige zijn de voorbeelden dat men hem uitnoodigt dit *met* den broeder of de zuster te doen.

„Het strekt niet zeer tot eer van ons geslacht" dacht WILLEM menigmaal als hij huiswaarts keerde van een sterfbed, „dat wij wel een spreekwoord hebben: *Nood leert bidden*, maar niet een ander, dat ons toch tot grooter eer zou zijn- *Redding leert danken.*"

De predikant heeft eene roeping voor dit en voor het volgende leven. Onze taak is niet volbragt wanneer wij de menschen leeren sterven, wij moeten hen even goed leeren leven.

Armzalige theologie, die het leven hiernamaals afscheidt van dit aardsche leven. Alsof JEZUS CHRISTUS alleen ten hemel gevaren is! de geest des Christendoms niet de ware kracht in de wereld is, die de geheele aarde onderwerpen moet aan den Vorst der waarheid; alsof de volkomen ontwikkelde mensch niet hij is, die het leven liefheeft door God hem gegeven, even goed als hij het leven zonder klagt aflegt, wanneer het den Wijzen en Algoeden behaagt?

Dood-predikers! die van deze aarde nooit in eenen anderen geest gewaagt, dan als van een dal der vreemdelingschap, van tranen en ellend, die uwe hoorders altijd voor oogen hebt als gescheoid voor de reis, met den staf in de hand, die geene bloemen wilt zien ofschoon gij niet minder vruchten er om eet, geen genoegens maken en geene zorgen kennen dan in het nevelige *Jenseits*..... wij wenschten wel dat gij wat meer praktischen zin bezitten mogt, wat meer gelijk waart aan die nijvere kantoormannen en beursmannen en fabriekmannen die het materialisme, volgens uwe bewering, in de hand werken, dat gij iets meer voor de aarde wildet doen op welken gij met een blik van verachting en schuw mededoogen nederziet, dat gij iets meer van Hem had overgenomen die het land doorging goeddoende en daarom kalm sterven konde, die voor den hemel rijp was, omdat zijne taak op aarde was volbragt en in Gethsémané zuchtte en bitterlijk weende, ook wel omdat zijne oogen zich weldra sluiten gingen voor de schoonheid van Palestina, de vriendschap en de liefde welke hier zijn deel waren geweest, den luister van Israëls bergen en valleijen en de pracht van Jeruzalem over welks naderende vernietiging hij tranen had gestort.

Waarlijk de roeping van den predikant is eene geheel andere dan altijd in gedachte aan den rand des grafs te staan. Er is bij eene wieg even zooveel onzekerheid, daar zijn even zoo zware raadselen op te lossen als bij een graf

(*Wordt vervolgd.*)

VERKRIJGBAAR.

Truffes pures, champignons, kalfszwezerikken en **stoomzalm** van *Nieuwenhuijs*. Fockinck's **liqueuren, vruchten** op WATER en BRANDEWIJN, **olijven, fleur d'orange** en **rozenwater, puike cognac** *John Albertij*, **tafel amandelen** en **rozijnen** en al hetgeen tot zijn vak behoort.

Bij
(679) **C. H. GRIMM.**

KETTNERS ACCORDEONS,

Met **10** en **17** toetsen, zoomede hanleiding en eenige oefeningen op dit zoo welluidend instrument.
(675) **LE ROY & CO.**

WISSELS OP NEDERLAND,

(525) **H. J. VAN ECK & CO.**

WISSELS op NEDERLAND

bij het agentschap van de Factorij der Nederlandsche Handel-Maatschappij alhier. (422)

WISSELS OP NEDERLAND,

BIJ
(636) **SCHIMMELPENNINCK & CO.**

HOLLOWAY PILLEN en ZALF.

Ad. *f* **1,**— *f* **3,**— en *f* **5,**— per doos of pot, naar gelang van derzelver grootte, bij
(526) **LE ROY & CO.**

POSTKANTOOR

op *Zaturdag* 19 *Mei* 1860.

Des namiddags ten 2 uren zullen gesloten worden de brievenpakketten te verzenden naar Makasser per Nederlandsch schip *Jacob* kapitein BORGER.

De Postkommies,
(702) **C. WELTER.**

NEDERLANDSCH INDIE.

SOERABAYA, den 18den Mei 1860.

Aangekomen Passagiers.

Met het Ned. Ind. stoomschip *Oenarang*, de heeren de Beus en echtg., Kooiman en echtg., Koelman en familie, Beijerinck, Leith, P. Kervel, A. C. Jeghers, Mev. Smit, en familie.

Vertrokken Passagiers.

Met het Hamb. bark *Wiedemann*, Gepensd. Majoor P. van der Hof en familie, en P. Thorbecke. — Met het Ned. Ind. stoomschip *Ambon*, de heeren A. K. Mossembekker, F. J. Guerst, J. F. van Leeuwen, Mejufr. M. G. van Leeuwen, M. H. en F. E. Derks.

Wij vernemen dat alhier zijn ontvangen van Mevrouw de Baronesse de Salis geb. Moorrees woonachtig te 's Gravenhage, zeventien kisten, inhoudende kleederen bestemd voor de inlandsche matrozen afkomstig van het verbrande schip *Twenthe*.

Bij de plaats gehad hebbende uitdeeling is gebleken dat de in der tijd door HaarEdgeb. geschonkene horlogien aan diezelfde schepelingen, meerendeels waren verkocht of in de lombard gebragt.

ZUID- EN OOSTER-AFDEELING VAN BORNEO. — Van de Zuid en Ooster-Afdeeling van Borneo zijn berigten ontvangen, loopende tot den 21sten April jl.

Den 9den April is van Pengaron eene patrouille, sterk 24 bajonetten, onder aanvoering van den kapitein Benschop, naar de kampongs Saba en Rangkat vertrokken, ten einde eene militaire vertooning te maken en eenige aanwijzingen te doen omtrent den door de bevolking aan te leggen weg naar Baleh.

Geene vijandelijke ontmoeting had plaats, en zelfs werd van de bevolking de meest mogelijke welgezindheid ondervonden, terwijl die van de kampongs Saba en Goenoeng Rangkat en Riam besar, onder het toezigt harer hoofden, ijverig werkzaam was aan den voren bedoelden weg.

Op het berigt, dat te Jang Landak eenige muitelingen zich verzameld hadden, werd den volgenden dag van Pengaron derwaarts gezonden eene patrouille sterk 45 bajonetten, onder aanvoering van den 1sten luitenant Eijpe. Bij de nadering dier patrouille namen ongeveer 40 muitelingen, met lansen en klewangs gewapend, overhaast de vlugt. Zij werden onmiddelijk achtervolgd en eenige bloedsporen bewezen, dat de op hen gerigte schoten doen hadden getroffen.

Eerst den derden dag, nadat een dertigtal huizen, waaruit deze kampong bestond, benevens een paar schuren, in den asch gelegd en de omliggende rijstvelden verwoest waren, nam de patrouille den terugtogt aan naar Pengaron, welke plaats zij zonder eenige verdere ontmoeting met den vijand bereikte.

Den 13den April werd te Pengaron het berigt ontvangen, dat de ons welgezinde Kiai Soetoleksono eenige dagen te voren naar Maihi was opgerukt, doch aldaar geene vijanden had ontmoet, vermits Goena Widjaja, gezamelijk met Bila Jano en een vijftigtal met lansen en geweren gewapende volgelingen naar de met ons bevriende kampong Lok Singkawang was vertrokken, alwaar hij het huis van den pambekel in den asch had doen leggen. Volgens geruchten moet Goena Widjaja zich thans schuil houden in de nabij Maihi gelegene bosschen. Kiai Soetoleksono heeft het voornemen opgevat, binnen kort derwaarts te vertrekken ten einde hem van daar te verdrijven.

Toen te Amonthai het berigt ontvangen was, dat demang Lehman en Djalil zich met een aanhang van ca. 1000 man te Priengin bevonden, vertrok de kapitein Eichelberg den 4den April derwaarts met eene kolonne, bestaande uit 3 officieren en 110 bajonetten, benevens een mortier en een 3ponder met bediening. Tot Tanabang geschiedde de togt per prauw langs de soengei Batang Balongan. Door den fellen stroom kon men echter slechts langzaam vorderen, zoodat deze plaats eerst des namiddags ten 3 ure bereikt werd. Aldaar aangekomen, ontving de kommandant berigt, dat Djalil, in stede van te Priengin, zich te Lempihong bevond met circa 300 man, doch dat men niet wist of demang Lehman hem derwaarts vergezeld had. De kommandant besloot onmiddelijk naar Lempihong te trekken, doch door hevige regenbuijen overvallen, was hij al spoedig genoodzaakt naar Tanabang terug te keeren.

Den 6den April werd de marsch naar Lempihong op nieuw ondernomen. Onder weg stootte de voorhoede, onder bevel van den 2den luitenant Beijens op eene versperring; de weg was namelijk over eene lengte van † 200 passen met randjoes beplant. Men slaagde er echter in dat gedeelte dien weg om te trekken.

Te 11½ uur 's middags in de nabijheid der kampong Lempihong komende, waarschuwde het hoofd den kommandant, dat de muitelingen zich in één van de aan den overkant der rivier gelegene huizen verborgen hadden. Vermits het niet mogelijk was de rivier over te steken, liet de kommandant den houwitser, zoo bedekt mogelijk, den oever der rivier naderen en plaatste een gedeelte der manschappen en tirailleur om de vlugtende vijanden met geweervuur te kunnen bestoken. Een op het bewuste huis gelost kartetsschot had de gewenschte uitwerking en deed de muitelingen met overhaasting de vlugt nemen, terwijl enkele hunner door het geweervuur der tirailleurs gedood werden. De bevolking werd toen gelast om de rivier over te steken en de aan den overkant gelegene huizen te verbranden. Een paar personen sprongen onmiddelijk in de rivier en zwommen naar den overkant. Toen zij dien bereikt hadden en eene djoekong, die daar lag, wilden los maken, sprong eensklaps iemand uit de struiken te voorschijn en wilde hun de prauw betwisten; doch een op hem gelost geweerschot deed hem, doodelijk getroffen, nederstorten. Behalve deze werden nog vier muitelingen bij deze gelegenheid gedood.

Ter versterking der bezetting te Amawang had de 1ste luitenant van Dam van Isselt last bekomen om met een detachement van 80 bajonetten van Moengoe Taijoe derwaarts te vertrekken. Na eenige vergeefsche pogingen gelukte het hem eindelijk den 7den April om door middel van door de bevolking gemaakte vlotten, de hoogte van Martagiri, de hoog gezwollene rivier over te steken, waarna hij, over Benoa Padang, Teloh Begat en Taäl, des middags van den 9den met zijne kolonne te Amawang arriveerde.

Vijandelijke ontmoetingen hadden gedurende dezen marsch niet plaats en de bevolking was overal welgezind, vooral die van Martagiri en Benoa Padang.

Den 12den April was te Amawang het berigt ontvangen, dat demang Lehman, die zich te Tabeli met pembekel Notia vereenigd had, gebrek aan levensmiddelen begon te krijgen, zoodat hij verpligt was kleine patrouilles langs de rivier Kandeman uit te zenden, om levensmiddelen van de bevolking te pressen. Dien ten gevolge werd den volgenden dag de 1ste luitenant Munders met 80 bajonetten uitgezonden om zich langs de Kandeman in hinderlaag te leggen, doch het mogt hem niet gelukken den vijand te ontmoeten.

De gezondheidstoestand der bezetting te Amonthai is bevredigend, doch te Amawang en Moengoe Taijoe laat die te wenschen over; vooral is het getal der lijden aan beenwonden aldaar aanzienlijk toegenomen.

Den 17den April jl. heeft de majoor Koch met eene kolonne, sterk 300 bajonetten en voorzien van 2 veldstukken en 1 mortier met bediening, 10 sappeurs benevens de noodige ambulance en vivres zich te Bandjermasin ingescheept aan boord van Z. M. stoomschip *Suriname* en de gouvernements stoomer *Bennett*, ten einde zich naar de Moeara Sangir te begeven, aldaar te debarkeren en voorts langs de Batang Bajarangan in eene oostelijke rigting tot ongeveer Pantei Ambawang te marcheren, alwaar een geschikt punt moet worden gezocht tot het oprigten van eene versterking voor ongeveer 100 man. Daarna zal de togt worden voortgezet naar Barbai, alwaar evenens eene dergelijke versterking zal moeten worden opgerigt. Gedurende de oprigting dezer versterkingen zullen er in de omstreken daarvan de noodige patrouilles worden uitgezonden om die van muitelingen te zuiveren, terwijl door de kommandanten te Amawang en Amonthaij gelijktijdig den 22sten en 27sten April jl. eene voorwaartsche beweging naar Alai zou worden gemaakt, ten einde de vijanden tusschen twee vuren in te sluiten.

Van Marabahan zijn steeds gerustatellende berigten ontvangen. Ten einde de kwaadwilligen te beletten langs de Mengkatip-rivier zich naar Poeloe Petak en de Kapoeas te begeven, zou Z. M. stoomschip *Soembing*, dat den 15den April jl. te Bandjermasin is aangekomen, naar Paminggir vertrekken, ten einde n bij de monding der Mengkatip post te vatten.

Te Poeloe Petak en in de omliggende kampongs heerscht eene gewenschte rust. Evenwel zijn er omtrent de Kapoeas minder gunstige berigten ontvangen. De aldaar zich ophoudende goesti's Djamal, Toepak en Kandal moetens volgens gerucht het plan hebben opgevat om gezamelijk met Djoengan Kaoet eene versterking op te rigten te Barawa, nabij Kotta Baroe, welke plaats zij evenens zouden hebben versterkt.

Den 22sten April jl. zou Z. M. stoomschip *Bali* naar Poeloe Petak vertrekken, met den 1sten luitenant Kaspertsz en eenige sappeurs, ten einde eene versterking nabij de kampong Soengei Roentek op te rigten, waarna de post te Poeloe Petak derwaarts zou worden verlegd.

Op verzoek der bevolking is de beneden Doeson onder twee hoofden gebragt, welke maatregel aan de vroeger versnipperde krachten der bevolking meer eenheid zal geven.

In de bovenlanden van Sampit is eene inval gedaan door eenige Daijakers van Ela, doch overigens zijn omtrent Sampit en omstreken gerustatellende berigten ontvangen.

In de omstreken van Pleiari blijven steeds enkele muitelingen zich ophouden, doch slechts bij kleine benden. Den 4den April is van Talak Wangkong, alwaar volgens gerucht zich eenige hunner verzameld hadden, eene patrouille gezonden, aan welke het gelukte 5 personen gevangen te nemen, die allen hunne medepligtigheid aan den opstand hebben bekend. Een paar dagen later werd eene patrouille naar Langsalang gezonden, doch de bewoners waren van de aankomst der patrouille verwittigd en sloegen op de vlugt, hunne wapenen met zich voerende; zij werden door de onzen geruimen tijd achtervolgd, zonder hen echter tot staan te kunnen brengen.

Nadat op den 10den April jl. eene nachtelijke patrouille naar Tambaga geene vijandelijke ontmoeting had gehad, is in den nacht van den 11den op den 12den April weder eene patrouille sterk 68 bajonetten, onder aanvoering van den 2den luitenant Perné, derwaarts vertrokken. Nabij de kampong Teluk Wangkang, op een klein ladangveld aangekomen zijnde, werd de patrouille van drie kanten door geweervuur bestookt, waardoor echter niemand gekwetst werd. De huizen van deze kampong werden alle in den asch gelegd.

Den 13den April werd de togt naar Telaga voortgezet. Op verschillende plaatsen werd de patrouille bestookt, waardoor twee Eur. flankeurs gewond werden. Ongeveer een uur van Telaga ontmoette de kolonne Kiai Amidin, hoofd van Batoe Tonboe en den loerah van Tabanio, benevens een vijftigtal volgelingen, die den togt wilden mede maken, om den vijand te helpen verdrijven. Te Telaga aangekomen, vielen er bij het maken van eene verkenning in de nabijheid dezer kampong eenige schoten uit een nabij gelegen boschje, doch bij het doorzoeken van hetzelve werd geen spoor van den vijand meer gevonden.

Den 14den April jl. werd de marsch langs de padivelden van Sibahor naar Mariahan vervolgd, en werd de kolonne steeds door geweervuur uit de aan de padivelden grenzende boschjes beschoten. Te Mariahan werd gebivouackeerd en den 15den April de terugtogt naar Pleiari aangenomen. Op een open veld gekomen, werd uit een nabij gelegen boschje weder op de kolonne geschoten, waardoor 2 Europesche flankeurs gewond werden. Het gelukte de kolonne echter den vijand onmiddelijk op de vlugt te drijven.

De kampongs Benoa Tengah en Priangan, die zich niet aan de muitelingen wilden aansluiten, zijn den 13den April jl. in onderwerping gekomen en hebben de meest mogelijke hulp beloofd om de muitelingen te verjagen.

— Volgens een telegrafisch berigt, via Samarang van 1 Mei jl. is de kolonne onder den majoor Koch tot Barabahei doorgedrongen, welke plaats een half uur te voren door pangeran Hidaijat op het vernemen van de nadering onzer troepen, verlaten was; zijn aanhang moet voor een gedeelte in eene noordelijke en voor een ander gedeelte in eene zuidelijke rigting zijn gevlugt. De laatste rigting voert naar Amonthaij en vermits uit die plaats den 30sten April of den 1sten Mei eene beweging in de rigting van de kolonne van den majoor Koch zou worden ondernomen, mag gehoopt worden dat zulks tot eene ontmoeting met de vlugtelingen leiden zal.

Bij welk gedeelte van zijnen aanhang Hidaijat zich bevindt, is niet bekend.

— Per telegraaf wordt nog van Soerabaija, onder dagteekening van den 11den Mei jl., gemeld, dat kapitein Schiff met het grootste gedeelte der bezetting van Amawang naar Alaï, opgerukt en aldaar met den vijand is slaags geraakt, die na een vrij hevig gevecht, waarbij de 1ste luitenant van Dam van Isselt sneuvelde, op de vlugt is gejaagd. Naar Amawang, waarop de kapitein Schiff terug trok, is per stoomschip *Admiraal van Kinsbergen* eene versterking onder den kapitein Riesz van de hoofdplaats Bandjermasin gezonden.

(*J. C.*)

NEDERLAND.

Wij vernemen dat de inter-nationale commissie tot onderzoek en regeling van de zaak der Belgische wateraftappingen zamengesteld is als volgt: voor Nederland uit de heeren: baron Gericke van Herwijnen, Nederl. gezant te Brussel; van der Kun, hoofdinspecteur van den waterstaat; Fijnje van Salverda, inspecteur van den waterstaat; en voor Belgie uit de heeren: van der Stichelen, minister van openbare werken, of in diens plaats graaf de 't Serclaes de Wolmersem gouverneur van Belgisch Limburg, Groetars, inspecteur-generaal der bruggen en wegen, en de la Have, hoofd-ingenieur der bruggen en wegen. De Nederlandsche commissie wordt bovendien voorgelicht door eene speciale technische commissie, zamengesteld uit de heeren Fijnje van Salverda, inspecteur van den waterstaat, voorzitter; Rijsterborgh, hoofdingenieur van Noordbrabant, Baron Ghijben, hoofdingenieur van Limburg; van Opstall, ingenieur van den waterstaat, secretaris.

De inter-nationale commissie heeft onlangs te Brussel eene bijeenkomst gehad, die nu verdaagd is, waarschijnlijk uit hoofde, dat het nieuwe Nederlandsche ministerie in dien tijd is opgetreden.

— De *Diergaarde* heeft weder ontvangen: een *Wild Varken* van Java, geschenk van den heer A. P. Armstrong Czn., gezagvoerder van het barkschip *Eersteling*, van de heeren A. du Bois en Zoon, te Dordrecht; twee *Javaansche Apen*, van den heer J. C. F. Lupcke Jzn., gezagvoerder van het fregatschip *Paulina en Anna*, van de heeren J. R. Veder en Zoon; een *Crocodil op liquor* en een *doos met Conchylien*, van den heer J. C. Kunst, gezagvoerder van het fregatschip *Arij Scheffer*, van den heer Gerard Mauritz, te Dordrecht; een *Tijgerkat*, van den heer A. Meijboom, gezagvoerder van het barkschip *Henriette Elizabeth Susanna*, van de heeren de Groot, Roelants en Co., te Schiedam; een *Russisch Hert* en een *Laponder Aap*, geschenk van den heer Edmund Serruys gezagvoerder, per ZEd. bark *Jacobus*, gezagvoerder J. J. van Loon; een *Witte Faisant*, geschenk van professor J. J. van Lidt de Jeude te Wadenoyen.

FRANKRIJK.

Uit Parijs schrijft men dat monsgr. Dupanloup op het punt staat van door den paus met den kardinaalshoed vereerd te worden. Voor zoover de bisschop nu in de geschiedenis van den dag eene zekere vermaardheid heeft gekregen, is het evenwel niet van belang ontbloot bij deze gelegenheid de opmerking te maken, dat hij dan toch waarschijnlijk als zoodanig niet officieel door ons gouvernement zal erkend worden. Al heeft toch de paus het regt om hem dien titel te verleenen, zoo zou eene officieele erkenning van die waardigheid in strijd zijn met de usantie, volgens welke geen geestelijke als Fransch kardinaal wordt erkend, wanneer hij niet uitsluitend door tusschenkomst onzer regering tot die waardigheid verheven is. Hij mag dus vrij de insignia van zijn rang aannemen en dragen, maar hij heeft niet de minste aanspraak op de hier te lande daaraan verbondene voorregten, en kan dus ook niet als kardinaal zitting hebben in den senaat. Dat inmiddels hier de belangstelling in zijn persoon nog niet is afgenomen, blijkt daaruit, dat hij weer naar Orleans is vertrokken, alleen omdat hem niet mogelijk was de al te talrijke bezoekers af te wachten.

— Omtrent het thans opgeheven dagblad *l' Algérie Nouvelle* wordt nog medegedeeld. dat er tusschen een der redacteurs

en den generaal Youssouf dezer dagen een tweegevecht heeft plaats gehad, ten gevolge van eenige in dit blad voorkomende artikelen, waarin laatstgenoemde in een ongunstig licht werd gesteld. De generaal, die hiervan eerst onlangs kennis had gekregen, begaf zich onmiddelijk na die ontdekking, vergezeld van twee getuigen, naar het bureau der redactie, waar hij gebiedend eischte, dat men hem den schrijver dier stukken zou noemen. Een der heeren zich als zoodanig hebbende doen kennen, werd daarop terstond tot een tweegevecht uitgedaagd, hetwelk ten spoedigste plaats had, met het ongunstig gevolg dat hij eerst in den regterarm en in de zijde eene ligte en daarna in de borst eene meer ernstige wond bekwam, in weerwil waarvan het duel toch werd voortgezet. Door eene beweging met de linkerhand, die volgens afspraak vóór den aanvang van het gevecht geoorloofd was, werd hem intusschen de linkerarm leterlijk doorboord, terwijl de degen van den generaal, bij de hevigheid van den stoot, in de wonde zelve door midden brak. Gelijk men wel kan nagaan, is dan ook deze kwetsuur van eenen meer ernstigen aard. Volgens het berigt was het de heer Duvernois, volgens een ander berigt evenwel was het de heer Faviello, die den generaal zoo moedig het hoofd heeft geboden.

— De *Moniteur* deelt mede, dat bij het wetgevend ligchaam een wets-ontwerp is ingediend, waarbij 40 millioen als voorschot aan de industrie verstrekt zal worden, tot vernieuwing en verbetering van haar materieel, alsmede een wets-ontwerp betreffende het nieuwe tarief op wol, katoen en andere grondstoffen.

— Bij keizerlijk decreet is de regie over den tabak tot een afzonderlijk departement gevormd, dat afgescheiden zal werken van de administratie der douane en van die der indirecte belastingen. De heer Rolland is aan het hoofd der eerstgenoemde a ministratie en de heer de Forçale la Roquette aan het hoofd der beide laatstgenoemden, door den keizer aangesteld.

— Bij keizerlijk decreet wordt de haven van Callo (provincie Constantine) geopend voor het handelsverkeer met het buitenland.

INGEZONDEN STUKKEN.

EEN AFGELUISTERD GESPREK IN ZIJNER MAJESTEITS MILITAIRE KANTINE.

Een luistervink, in de ware beteekenis van het woord, is ontegenzeggelijk altijd een laakbaar persoon, doch geschiedt zulks *nolens volens*, om de eenvoudige reden dat hij zijne ooren niet voorzien heeft met Ulysses behoedmiddel tegen sirenengezang, zoo is het toch zijne schuld niet, dat een zintuig dat hij van God ten geschenke kreeg, gehoorzaamt aan deszelfs werkkring.

Mag hij nu iets, hetwelk hij hoorde zonder het te willen, openbaar maken;... of moet hij zulks geheim houden?

Quant à moi ik geloof, dat wanneer die publiciteit nut kan stichten, hij daartoe zedelijk verpligt is en er dan van geheimhouding volstrekt geene quaestie kan zijn. — Dien ten gevolge aarzel ik dan ook geen oogenblik wat ik hoorde aan een ieder medetedeelen die zich slechts de moeite geeft deze regelen in te zien.

Haal nu *s. v. p.* uwen neus niet op, al denkende: het zal wat belangrijks zijn, hetwelk door bezoekers van Z. M. militaire kantine op het tapijt wordt gebragt! Men zoude zich dan schromelijk vergissen.

Het geld geeft wel aanzien maar maakt iemand geen jota wijzer: eene edele geboorte of, met andere woorden, eene voorname afkomst, stelt iemand wel in de gelegenheid nuttige kundigheden te verwerven, en dus zijnen geest te veredelen, doch maakt men van die gelegenheid geen gebruik dan blijft men somwijlen nog dommer dan Jan de knecht, die van vrouw natuur een helder oordeel ten geschenke ontving: derhalve moet niemand zich verwonderen dat men onder de nederige uniformen die de kantine bezoeken, dikwijls zeer schrandere koppen aantreft.

Doch ter zake!

Het was op eenen zondag-avond, menige flesch was er geledigd ten einde op den bodem welligt vergetelheid te zoeken van knagende gedachten of wel verstrooijing van kwellende gewaarwordingen; het gedruisch en het gewone gejoel hadden bijna opgehouden, toen ik de zaal binnentrad alwaar eenige onderofficieren zich zeer vertrouwelijk hadden geschaard, om eene ronde tafel onder gezelligen kout.

In den beginne veroorzaakte mijne burgerlijke kleeding eenen oogenblik stilte, doch een gewezen militair in mij herkennende, werd het gesprek weldra voortgezet op denzelfden ongedwongen toon.

Afgezonderd in een hoekje trachtte ik mijne aandacht te vestigen op het Soerabaijasche blad, doch moeite te vergeefs!

Ik sloeg mijne oogen onwillekeurig op, en ontwaarde eenige sergeanten majoors met een paar adjudanten onderofficieren, zóó luid sprekende, dat de doove kantinehouder zelf, geloof ik, verstond wat er werd gesproken, ten minste ik zag hem grinnecken van genoegen.

De onderadjudant die het woord voerde, was roodharig met kleine varkensoogen en tamelijk gesproeteld: zijn kameraad, tegen wien hij voornamelijk het woord scheen te voeren, was een klein mottig kereltje, met een langwerpig gezigt en kleine grijze oogen, waarin scherts en spotternij te lezen waren.

Vergis ik mij niet dan waren zij dood nuchter, beide, in weerwil van van een tiental ledige bierflesschen, die laconiek op de tafel prijkten, als zwijgende getuigen der nog te vereffene rekening.

„Ja vriendje" sprak het mottig ventje," volgens mijn dom verstand vind „ik zuks schreeuwend onbillijk! Met onze dertig guldens huishuur in de maand, hebben wij een maandelijks tractement als dienstdoende 2de luitenant van een honderd tien en eene halve gulden, en bekomen slechts een pensioen van vijf en twintig gulden in de maand. Hoe is zulks overëen te brengen met de gewone verhouding van pensioen tot soldij".?

„Wel gij domoor," hernam het roodharig kereltje, valsch lagchende," begrijpt gij dat niet.

„Neen hernam gene," zeer bedaard.

„Wel!" luidde toen het snuggere antwoord, „dan zijt gij even ver gevorderd als ik!

Beide begonnen luidkeels te lagchen, toen die algemeene vrolijkheid een weinig bedaarde door de binnenkomst van eenen derden onderadjudant.

Die mijnheer had iets deftigs over zich met zijn gebaard voorkomen en kalen schedel: hij had mij al het aanzien van een verloopen student of wel van eenen mislukten monnik; zoowel de mottige als de roodharige stonden op en staken hunnen kalen collega geheel vriendschappelijk de hand toe met den uitroep: „Niets kon zoo juist van pas komen als uwe tegenwoordigheid!"

„Moeten er eenige dozijnen flesschen geledigd worden," hernam de binnentredende lagchende?

„Geheel iets anders!" vielen beide collega's hem in de rede!

„Het gerucht wil," sprak de roodharige onderadjudant op plegtigen toon, „dat gij de wijsheid in pacht hebt, een uitverkoren lieveling zijt der Heidensche Minerva, beantwoord ons derhalve de simpele vraag:

Waarom krijgt een adjudant onderofficier, dienstdoende 2de luitenant, niet eens zoo veel pensioen als men hem huishuur toekent? Hij ontvangt dertig gulden huishuur, bekomt slechts vijf en twintig gulden pensioen, dus hij verliest op zijnen ouden dag maandelijks vijf gulden, plus vijf en zeventig gulden tractement, plus vijf en eene halve gulden vivres-indemniteit, plus zijn crediet in het officierskleedingmagazijn, plus het regt om de uniform te blijven dragen. „Is zulks billijk in verhouding van tractementen en pensioen van overige rangen?

Ik was niet weinig nieuwsgierig wat die lange, gebaarde, kaalharige onderadjudant daarop zoude antwoorden, te meer omdat zijn mottige collega hem aanzag met een paar oogen van kwaadaardige spotternij à la Machiavel.

Met langzame teugen dronk hij een glas bier uit, zette zich zeer bedaard op eenen ledigen stoel, terwijl hij antwoordde,

„Wel de oorzaak daarvan is geheel eenvoudig. Men heeft daarin nog niet voorzien. — Er bestaan in ons reglement van administratie nog zóó vele gapingen, dat deze er nog wel bij kan.

Die positie van dienstdoende 2de Luitenant is een noodhulp, waartoe men gedwongen was, om de machinerie aan den gang te houden op de minst kostbare wijze. Het is een spaarlampen systeem, waarbij de staat eenige duizende guldens jaarlijks bij wint. — Dat stelsel van bezuiniging is eenvoudig maar winstgevend. — En dan, men verkrijgt daardoor zóó niet betere, dan toch voorzeker dezelfde uitkomsten.

De routine in het militaire vak, dat is de baas, en daarmede zijn wij altijd beter te gebruiken dan de orang baroe. Begrijpt gij mij?

Hij, die dus onze positie heeft uitgevonden was voorzeker een schrander hoofd, die men onmiddelijk de portefeuille moest schenken van Minister van Financiën, doch het ware te wenschen geweest, dat hij ons in ieder opzigt had tevreden gesteld en ons pensioen niet had over het hoofd gezien. Dat verschil toch is al te groot!

„Stel u gerust vriend! „hernam het roodharig ventje met zijne suikerzoete stem, terwijl hij eenen gluipenden zijdelingschen blik wierp naar de plaats waar ik zat, „dat alles zal veranderen. Laten wij vertrouwen stellen in onze verstandige chefs, die voorzeker toch geene onredelijkheid zullen gedoogen. Rome is niet in éénen dag gebouwd, dus ook in die bestaande lacunes zal wel voorzien worden.!.

„Gij hebt goed spreken," viel de mottige hem kwaadaardig in de rede, "gij begint pas te dienen, hebt derhalve den tijd nog om te wachten maar ik arme drommel word gewis afgescheept met een pensioen van vijf en twintig gulden in de maand! Mij dunkt daartegen blijf ik mopperen, zelfs bij den haard van dezen of genen boer, terwijl ik met mijnen holblokken de maat sla.

„En gij zoudt ongelijk hebben," hernam de kaalharige met een air van gewigt," want het zoude u alsdan weinig helpen.

Een algemeen gelach volgde op die juiste aanmerking.

„Ik sprak daar zoo even van bestaande lacunes in ons administratie reglement," vervolgde de kale in zijnen blonden baard lagchende:" hoor eens! ik heb alle eerbied voor onze knappe gegalonneerde reken-en heksenmeesters, doch ik zoude wel eens bij Jupiter willen weten, hoe die cijferende heeren hunne balans in evenwigt houden.

Verbeeld u, dat alle adjudanten onderofficieren, dienstdoende 2de Luitenants, der Bonische expeditie huishuur hebben genoten gedurende dien veldtogt: te Sourabaya wedergekeerd, had deze en gene nog eene maand huishuur van Macassar te goed, doch ontvingen geen rooden duit: zij werden afgescheept met het axioma: op voet van oorlog *competeert geen huishuur aan adjudanten onderofficieren, dd. 2de Luitenants.* Te Macassar om logies verzoekende werd hun gezegd, gij krijgt huishuur, snor je dus maar wat op!

Doch te Sourabaya, zong men een geheel ander liedje op eene onbekende wijs!

„Dat is waar,!" riepen zijne beide collega's uit eenen mond," doch zuurkool is ingemaakt edoch die quaesti nog niet uitgemaakt!

„Indien wij ons eens beriepen op bestaande verordeningen daaromtrent?

„Dan zoudt gij te vergeefs naar die bepalingen zoeken," viel de schrale, kale, dienstdoende 2de luitenant zijne beide collega's den mottigen en den rood-krul-harigen, in de rede:" wij zijn aangesteld op indemniteit van vivres en logies, dat is waar, doch gij zoudt u blind zoeken in dien doolhof van algemeene orders, nota-s van ampliatiën en alteratiën indien gij dienäangaande zoudt willen snuffelen naar latere voo schriftene

„Dat zal wel komen, geduld maar!" zuchtte de roodharige onderadjudant terwijl hij een nieuw dozijn bier liet aanrukken!

A propos!" sprak een der aanwezige sergeanten majoors, die tot nu toe gezwegen en geluisterd had, is u 't bekend dat er eene algemeene order is uitgegeven, dat het handgeld te Harderwijk beschouwd wordt als premie, en geen beletsel is om officier te worden?

Hoe schandelijk onbillijk! Te Harderwijk mag men honderd guldens aannemen, doch in Indie zelfs geene twintig! Een vreemdeling, die honderd guldens in zijn zak steekt wordt officier: een Nederlander die, na zes jaren te hebben gediend, in Indie twintig guldens aanneemt, die is onwaardig ooit de epaulet te dragen. Niets rationeler dan dat stelsel. Maar wat mij aangaat ik kan daarmede niet instemmen: ik zoude eerder zeggen dat het gebalk van eenen ezel veel fraaijer, welluidender is dan het liefelijk gezanag van den nachtegaal. Doch *chacun son vilain goût!*

De sergeant-majoor die aldus sprak was een weinig dronken (wat vrolijk zoude men zeggen in den grooten stand.) Ik vergaf hem dus die tirade waarvoor hij wel eenige dagen politiekamer had verdiend! Hij was ten minste oorzaak dat de kaalhoofdige, gebaarde, magere, schrale onderadjudant, die zulk een bedaard voorkomen had, zijn bierglas aan stukken beet, zoodat de lip, verachtelijk omhoog krullende, bloedde. Hij groette en verliet haastig het mopperende gezelschap.—

„Tudieu, riep zijn rood-krul-harige collega uit, schijnheilig eene medelijdende tronie trekkende, „daar sloegt gij onwilkeurig den spijker op den kop, die was raak! Zaagt gij wel hoe hij zich dat aantrok? Dat komt dáár van daan, dat hij onlangs eene groote spons noodig had om te veegen, te veegen, weet ge wat?......

En zij lachten in trio.

Wat mij betreft ik verliet een weinig ontstemd mijne plaats, maakte den kantinehouder wakker, die van lieverlede onder dat interessante gesprek was ingedommeld en betaalde mijn gelag.

„Hoe is het toch mogelijk dat u kunt slapen," vroeg ik dezen zeer trouwhartig, „onder dergelijken kout.

„Wel!" hernam hij luid geeuwend, „wat heb ik daar belang bij,? ik ben toch reeds gepensioneerd,

Ook al een egoist! dacht ik heengaande.

En waarlijk welk mensch is zulks niet?

Veritas.

SCHEEPSBERIGTEN.

Aangekomen Schepen te Soerabaya.

Datum.		*Vlag.*	*Namen der Schepen.*	*Gezagvoerder.*	*Van*
Mei	17	Ned. Ind.	Stoomschip Oenarang	S. van Hulstijn	Samarang.
„	18	Engelsche	Hen ij Winch	Griffin	Hongkong.
„	—	Brimen	Capella	Christ. Lange	Batavia.

Vertrokken Schepen van Soerabaya.

Datum.		*Vlag.*	*Namen der Schepen.*	*Gezagvoerder.*	*Naar.*
Mei	15	Nederlandsche	Yssel	Maarschalk	Samarang.
„	16	„	Hollandia	P. Wap	Patjit. via Sumanap.
„	—	„	Zaanstroom	R. L. Schaap	Tjilatjap via Sumanap.
„	—	„	Inghien	Kwee Liemhong	Balie.
„	—	Hamburgsche	Wiedemann	J. Kalch öer	Nederland.
„	17	Ned. Ind.	Palembang	W. A. J. Kuller	Batavia via Samarang.
„	—	„ „	Little Tot	Katjoong	Pasoeroean.
„	18	„ „	Ambon	W. Vogel	Mol. v. Mak., Tim. en Delhi.

In lading en in reparatie liggende Schepen te Soerabaya.

Vlag.	*Namen der Schepen.*	*Gezagvoerders.*	*Bestemming.*	*Agenten.*
Nederlandsche	Kinderdijk	Zwanenburg	Sumanap	Fraser Eaton & Co.
„	Graafstroom	Ruhaak	In lossing	„ „ „ „
„	Maasstroom	Mellema	Rotterdam	„ „ „ „
„	Barend Willem	Retge s.	Amsterdam	„ „ „ „
Zweedsche	Sijdpolen	Söderberg	Nederland	„ „ „ „
Nederlandsche	Jacob	Borger	Macassar	Mathieu Ebbs Ruijs & Co.
Nederlandsche	Willem en Carel	Steenveld	Amsterdam	B. Kopersmit & Co.
„	Delftshaven	Schaap	Onbepaald	„ „ „ „
Hamburg	Juliane	Stern	Onbepaald	Hill Broekman & Co.
17 April	Canton	Tweehuijs	Nederland	Schimmelpenninck & Co.
6 Mei	Derkina Titia	Esink	Onbepaald	„ „ „
Nederlandsche	Johanna Christina	de Boer	Nederland	J. F. Leeuwen & Co.
„	Adriana Jacoba	Detmers	Macasser	„ „ „ „ „
„	Koning Willem III	H. H. Zeijlstra	Nederland	Mc Lennan & Co.
„	Ida Willemina	B. P. van Wijland	Onbepaald	E. Ten Brinck & Co.
„	Geertruida Maria	J. Mulder Drenth	Amsterdam	„ „ „ „ „

Aan- en Uitvoer te Soerabaya op den 18den Mei 1860.

UITVOER.

Naar Celebes, Moluccos en Timor per het Ned. Ind. stoomschip *Ambon*, gezagv. W. VOGEL.

6 kisten roodgaren, 2 leggers arak, 2 kisten aardewerk, B. KOPERSMIT & Co; 1 colli manufacturen, 1 kist cambriks, HILL BROEKMAN & Co; 4 vaten ijzer patjols, SECH ABDULA ALLAN; 1 corgis geborduurde sloffen, SECH OEMAR BOHASON; 6 kisten thee, 2 kisten manilla sigaren, 2 kisten lijnwaden, 4 kisten sarongs, 1 kist jav. sigaren, 1 kist satijn, en 1 kist diverse, SECH SEHUN BAHMIT; 6 kisten madapollams, 48 picols tabak, B. J. VAN ECK & Co; 2 kisten sarongs, 1 kisten gingangs MCMILLAN MARTEN & Co; 17 kisten bijbe, ls 2 kisten aardewerk, 3 kisten boeken, E. TEN BRINCK & Co; 300 picols rijst, SECH SAID BIN ABDULLA ALIJAI oo; 4 kisten madapollams, SCHIMMELPENNINCK & Co; 82 collies manufacturen, J. F. VAN LEEUWEN & Co; 1 kist schoenen, SECH ABDULLA BAMADJEBOOR; 1 kist lampem, D. MAURITS MARTENS; 8 kisten likeur, 2 kisten portwijn, GEBR. VAN DELDEN; 1 kist inkt, 977 zilver, W. H. NASH; 2 balen manufacturen, ADAM & Co; 6 vaten arak, J. JANSEN; 12 stoelen, 25 picols aardappelen, onbekend. 27.30 picols koperwerk, SECH SAID ALDJABOE; 2 stellen cijlinder, 16 stuks suikerpannen, 15 stuks. kruiwagens, 27 picols ijzer, 3 dz. lepels, LIM PIKSIOE; 1 stel cijlinder, TJOA DJIENHO.

Marktprijzen.

SUIKER *f* 16.—
KOFFIJ.
RIJST (CARGA)
Id. (WITTE)
KOEHUIDEN ℔ picol.
ARAK ℔ legger. *f* 40.—
OLIE (KLAPPER.) *f* 25.—
OLIE (KATJANG.)
KADJANG MATTEN. *f* 9.—
ROTTING *f* 7 @ *f* 9.—
WISSELKOERS 102%.

PROTESTANTSCHE EEREDIENST.

Zondag den 20sten Mei 1860.
's Morgens te half negen ure.
Ds. MAARSEVEEN.

ROOMSCH-KATHOLIEKE EEREDIENST.

Zondag den 20sten Mei 1860.
Eerste H. Dienst te 7 ure.
De Hoogmis te $8^{1}/_{2}$ ure.
Het Lof 's avonds te $6^{1}/_{2}$ ure.

De inteekening in Nederland kan geschieden bij L. VAN BAKKENES & Co te *Amsterdam* en W. J. VAN HAREN NOMAN te *Leiden*.

Voor ieder in dit blad voorkomend artikel, hetwelk van geene onderteekening is voorzien, stelt de Redactie zich verantwoordelijk zoolang door haar geen ander schrijver wordt opgegeven.

GEDRUKT BIJ LE ROY & Co TE SOERABAYA.